

Aan mevrouw drs. C.J. Schouten
Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit
Directie Plantaardige Agroketens en Voedselkwaliteit,
t.a.v. Zienswijze ontwerp 7e actieprogramma Nitraatrichtlijn en plan-MER
Postbus 20401
2500 EK Den Haag

uw brief van	uw kenmerk	ons kenmerk	datum
6 september 2021		ROWW 10963/2021	18 oktober 2021
onderwerp			
Zienswijze provincies op het zevende Nederlandse Actieprogramma Nitraatrichtlijn en plan-MER			

Geachte mevrouw Schouten,

Middels deze brief reageren de gezamenlijke provincies op de internetconsultatie over het voorgestelde zevende Nederlandse actieprogramma Nitraatrichtlijn (2022-2025). De provincies waarderen dat er een stap is gezet richting doelbereik van de beleidsdoelen (Nitraatrichtlijn en Kaderrichtlijn Water). We zien dat u in het actieprogramma de balans probeert te zoeken tussen enerzijds het halen van deze beleidsdoelen en anderzijds het bieden van voldoende handelings- en economisch perspectief voor de landbouwsector. De gezamenlijke provincies zijn zich ten volle bewust van dit moeilijke spanningsveld.

De provincies hebben grote zorgen over het halen van de doelen van de Kaderrichtlijn Water (KRW). Voor deze doelen geldt 2027 als harde deadline. Als gezamenlijke provincies blijven we streven naar het KRW-doelbereik in 2027. In grote delen van Nederland ligt er echter nog een omvangrijke opgave in het terugdringen van nutriënten afkomstig van de landbouw. Het vergt nog een grote inspanning om doelbereik mogelijk te maken.

Dit stelt lidstaat Nederland voor een dilemma. Enerzijds loopt Nederland het risico dat doelen niet tijdig gehaald zullen worden, anderzijds bedreigen de noodzakelijke aanpassingen in de bedrijfsvoering het duurzame toekomstperspectief voor de landbouw. Alleen wanneer werk-met-werk gemaakt wordt en de verschillende sectorale opgaven (stikstof, biodiversiteit/natuur, water, klimaat) gecombineerd met voldoende (financiële) middelen samenkomen in een integrale aanpak die leidt tot de noodzakelijke landbouwtransitie, is het sectorale doelbereik op termijn mogelijk. Voor het verder in gang zetten van deze integrale landbouwtransitie verwachten de gezamenlijke provincies veel van de plannen van het volgende, nog te vormen, kabinet.

In het hiernavolgende wordt op hoofdlijnen ingegaan op de verschillende componenten van het 7^e Actieprogramma Nitraatrichtlijn en hoe de gezamenlijke provincies verenigd in het IPO hier tegenover staan.

Inlichtingen bij : Merijn de Jong
Email : mdjong@ipo.nl
Bijlagen : geen

Taskforce Mest en waterkwaliteit

U heeft, vorig jaar, ter advisering van het 7^e actieprogramma Nitraatrichtlijn de bestuurlijke Taskforce Mest en Waterkwaliteit ingesteld. IPO is bestuurlijk vertegenwoordigd geweest in de Taskforce. De werkwijze middels de instelling van een bestuurlijke Taskforce heeft ervoor gezorgd dat er op bestuurlijk niveau al aan de voorkant kon worden meegedacht over de inhoud van het actieprogramma. Dit is een waardevolle manier van werken gebleken. We zien dan ook dat een deel van de adviezen van de Taskforce is overgenomen in het concept actieprogramma.

Het effect op de waterkwaliteit

Het 7^e actieprogramma heeft als doel om aan de Nitraatrichtlijn (50mg nitraat per liter in het bovenste grondwater) te voldoen. Tevens dienen de maatregelen uit het actieprogramma de emissies uit landbouwgronden van stikstof en fosfor naar grond- en oppervlaktewater te verminderen, die het bereiken van de KRW-doelen voor nutriënten en daarmee de biologie belemmeren,. Wat ons betreft dient het actieprogramma er op gericht te zijn de doelen van beide richtlijnen onverkort te realiseren.

Het 7^e Nitraatactieprogramma is daarnaast de argumentatie om een nieuwe derogatie te verkrijgen van de Europese Commissie. De gezamenlijke provincies realiseren zich maar al te goed dat zonder een stevig 7^e Nitraatactieprogramma een nieuwe derogatie in het geding komt. Als de Europese Commissie geen nieuwe derogatie aan Nederland toekent zullen huidige derogatiebedrijven moeten gaan voldoen aan strengere mestnormen. Dit met alle consequenties van dien. In die situatie willen we niet terecht komen.

Uit de Milieueffectrapportage (MER) en de ex ante analyse van de 3e Stroomgebiedbeheerplannen wordt duidelijk dat met de huidige insteek van het 7^e actieprogramma de nutriëntdoelen van de KRW (2027) voor een deel van de oppervlaktewateren in Nederland ver buiten bereik liggen. Doelbereik komt uit op - om en nabij - 60 procent. Zelfs met het meest milieuvriendelijke alternatief zijn de KRW-doelen in 2027 in veel gebieden nog ver uit zicht. Het doelbereik stijgt immers slechts met één tot enkele procenten. Voor de grondwaterdoelen van de Nitraatrichtlijn lijkt het beeld positiever, maar ook hier lijkt volledig doelbereik niet haalbaar bij enkele grondwaterlichamen (zoals Krijt-Maas) en kwetsbare drinkwaterwinningen. Dit wordt nog versterkt door de onzekerheid die er is over de effectiviteit van maatregelen die per maatregel, bodemtype en gewas anders kunnen uitpakken in de praktijk.

De effecten van het voornemen tot 'duurzame bouwplannen' zijn echter nog niet meegenomen in de MER-berekeningen, en volgen later. Het concept 'duurzame bouwplannen' zal, naar onze inschatting, het doelbereik in bepaalde gebieden wel omhoog halen. Maar, zo schatten wij in, niet het ei van Columbus zijn om de doelen te halen. Uit de MER trekken de gezamenlijke provincies twee conclusies; 1) De KRW-doelen liggen ver buiten bereik. De deadline in 2027 zal met het voorliggende pakket niet worden gehaald. 2) Inzetten op enkel meer algemene generieke verplichtingen (zoals opgenomen in het meest milieuvriendelijke alternatief van de MER) is niet de sleutel om nog veel meer winst te boeken.

Om KRW-doelbereik in 2027 te bevorderen zijn verdergaande structurele maatregelen nodig. De sleutel om doelbereik dichterbij te brengen zit wat de gezamenlijke provincies betreft in een drietrap:

- 1) Vrijwilligheid versus verplichting;
- 2) gebiedsgerichte aanpak;
- 3) integraal gekoppeld aan de bredere transitie van de landbouw.

Deze punten lichten wij, naast andere inhoudelijke componenten, hieronder toe.

1) Vrijwilligheid vs. verplichting

In 2020, in opdracht van UvW, IPO en de RBO's, hebben een aantal deskundigen een tweetal onderzoeksvragen beantwoord en op basis daarvan een advies opgesteld over de taak- en verantwoordelijkheidsverdeling c.q. inzet van instrumenten tussen Rijk en regio op het vlak van de aanpak van de mestproblematiek. Het rapport is beter bekend onder de naam "rapport Koeman".¹ Het rapport geeft een aantal belangrijke conclusies weer die we als provincies in IPO verband hebben onderstreept;

- 1) Het rapport maakt duidelijk dat geen of beperkt gebruik zal kunnen worden gemaakt van vrijwilligheid bij het verbeteren van de waterkwaliteit. Aanvullende, niet-vrijblijvende of niet-vrijwillige maatregelen zijn nodig.
- 2) Wanneer het gaat om de keuze tussen algemene regels op rijksniveau of op decentraal niveau moet gekozen worden voor regels op rijksniveau. Dat levert de meest werkbare en efficiënte sturing op en heeft als voordelen een gelijk speelveld, kenbaarheid en uniformiteit en handhaafbaarheid. Het is goed mogelijk in rijksregels onderscheid te maken naar bepaalde gebieden, grondsoorten, teelten e.d. (regionale diversiteit). Hierbij is het van belang dat de (lokale) kennis van waterschappen en provincies benut wordt in het opstellen van deze Rijksregels. Aanvullende decentrale sturingsmogelijkheden dienen beperkt te blijven tot lokale problemen.
- 3) In het rapport is een stappenplan opgesteld waar zowel provincies als waterschappen veel voor voelen. Dit stappenplan is een route om met regionale kennis (van de waterbeheerders) tot algemene regels te komen die gebiedspecifiek tot waterkwaliteitsverbeteringen gaan leiden. Zowel de invoering van het concept 'duurzame bouwplannen' als ook de voorgenomen aanvullende gebiedsgerichte aanpak sluiten wat ons betreft aan op dit stappenplan. De invoering van het concept 'duurzame bouwplannen' kan wat de gezamenlijke provincie zelfs nog gebiedsspieker dan nu is voorgenomen (zie kopje 'duurzame bouwplannen').

Duurzame bouwplannen

De geleidelijke invoering (het groeipad) van het concept 'duurzame bouwplannen' kan gezien worden als een Rijksverplichting vastgelegd onder Rijksregels, zoals voorgesteld in het genoemde rapport Koeman. In de geleidelijke invoering van het concept duurzame bouwplannen maakt u al gebiedspecifiek onderscheid tussen zand/lössgebied, waar de grootste opgave ligt voor de (grond)waterkwaliteit, en klei/veenregio's, waar de opgave voor (grond)waterkwaliteit duidelijk kleiner is. Zo wordt het onderdeel 'verplichte roulatie van vanggewassen' niet verplicht gesteld in kleigebieden (want niet effectief, maar wel een grote impact op agrariërs). Om tot de gewenste invulling te komen van gebiedsgerichte duurzame bouwplannen is het van belang om ruimte te houden voor een gebiedsgerichte invulling vanuit het gebied.

¹ Rapport: 'Naar een effectieve rolverdeling bij en aanpak van de mestproblematiek: Implementatie en uitvoering van de KRW en de Nitraatrichtlijn onder de Omgevingswet. Annelies Freriks, Niels Koeman en Marleen van Rijswijk. *Element Advocaten en het Utrecht Centre for Water, Oceans and Sustainability Law*

De invoering van het concept duurzame bouwplannen vinden de gezamenlijke provincies werkbaar om de waterkwaliteit te verbeteren, mits dit niet contraproductief is op de bodemkwaliteit. Echter, we vinden dat invoering van dergelijke verplichtingen (middels Rijksregels) wel alleen daar moet geschieden waar effectief, dus gebiedsspecifiek. We vinden steun voor deze uitspraak in het door u meegezonden CDM advies: *"In de veen- en kleiregio's heeft sturen op duurzame bouwplannen weinig effect op de water- en bodemkwaliteit."*. Het CDM geeft omtrent de effecten van de bouwplannen in het algemeen aan dat de onzekerheid van deze conclusie relatief groot is. Dit *"vooral vanwege een gebrek aan empirische onderzoeksgegevens over de relatie tussen bouwplansamenstelling (en de teelt van vanggewassen) en waterkwaliteit, voor verschillende regio's. Vooral gegevens over de effecten op de kwaliteit van het oppervlaktewater zijn schaars"*. De gezamenlijke provincies hopen dat de aangekondigde aanvullende (MER)berekeningen op het concept 'duurzame bouwplannen' meer duidelijkheid zullen verschaffen. Dit in combinatie met de toegezegde 'economische impact analyse' moet wat ons betreft leiden tot een beter beargumenteerd besluit over het invoeren van 'duurzame bouwplannen' in de veen en kleiregio's. We vragen u dringend om dit concept alleen in te voeren waar dit een duidelijk positief effect heeft op de water- en/of bodemkwaliteit (gebiedsgericht). We geven daarbij aan een voorkeur te hebben voor doelvoorschriften boven middelvoorschriften, waarbij de overheid een faciliterende rol heeft.

De verplichting tot het inzaaien van vanggewassen na hoofdteelt vinden de provincies een adequate maatregel voor het verbeteren van de waterkwaliteit. De vaststaande datum van 1 oktober is volgens de provincies echter niet effectief. Voor akkerbouwers is de keuze voor het juiste moment van rooien de belangrijkste beslissing van het jaar. De vaste datum van 1 oktober in het 7e Nitraatactieprogramma voor het verplicht inzaaien van vanggewassen past niet bij een goede landbouwpraktijk waarbij telers kijken naar de bodem, type gewas en de (veranderende) weersomstandigheden. We verzoeken om meer mogelijkheden tot maatwerk.

Daarnaast zien wij in de praktijk dat agrariërs samenwerken door in elkaars bouwplannen te rouleren. De uitwerking van het duurzame bouwplan voor deze vorm van landbouw (gemengd bedrijf of samenwerking tussen twee of meer agrariërs) ontbreekt, waarbij deze vorm van essentieel belang is om te komen tot kringlooplandbouw op gebiedsniveau. In het actieprogramma valt te lezen dat samenwerkingsverbanden zoals binnen het Deltaplan Agrarisch Waterbeheer en Agrarische Collectieven in een integraal gebiedsplan duurzame bouwplannen als maatregelen kunnen meenemen. Het woord "zoals" scheidt onduidelijkheid. We vragen u aan de voorkant helderheid te verschaffen over welke eisen u stelt aan deze samenwerking tussen agrariërs die in elkaars bouwplan rouleren.

Relatie Gemeenschappelijk Landbouwbeleid (GLB)

We zien enkele tegenstrijdigheden met het GLB en de praktische uitvoerbaarheid. Als maatregelen wettelijk worden vastgelegd kan via het GLB niet meer stimulerend worden bijgedragen aan de doelen. Voor het ontvangen van grondgebonden subsidie uit het GLB dienen agrariërs te voldoen aan conditionaliteiten (de zogenaamde Goede Landbouw en Milieu-Condities, GLMC). Vruchtwisseling in bouwland, met uitzondering van gewassen die onder water groeien en bedrijven met een SKAL-certificaat, is één van de GLMC's (GLMC 8). Er is nog geen helderheid vanuit de Europese Commissie over de basisvariant van deze conditionaliteit. We roepen de minister van LNV op in overleg met de Europese Commissie in te zetten op een Europese basisvariant van gewasrotatie (rustgewassen) die volledig in lijn met het 7e actieprogramma (en andere programma's zoals Nationaal Bodemprogramma) kan worden ingevuld door een lidstaat. Waarbij rekening gehouden wordt met bovenstaande uitzonderingen dan wel benodigd maatwerk. De provincies vinden het namelijk niet wenselijk conditionaliteiten zwaarder in te vullen dan wat

Europa minimaal vraagt. Dit om het zo toegankelijk te houden voor zoveel mogelijk boeren. Daarom vragen we een extra onderbouwing.

Naast de stok ook de wortel

De regionale overheden, waaronder de provincies, hebben in de komende KRW-planperiode (2022-2026) grote budgetten vrijgemaakt om KRW-transitie te ondersteunen met vrijwillige maatregelen (o.a. middels het DAW). Vanuit het Rijk zijn de budgetten die tot op heden voor het vrijwillige spoor zijn vrijgemaakt summier te noemen. Gegeven de aanbevelingen uit het onderzoek; 'goed boeren kunnen boeren niet alleen'² en de reacties die wij vanuit de sector hebben ontvangen verwachten we dat de stevige inzet zonder verdere financiële ondersteuning voor de sector uiteindelijk zal zorgen voor een achteruitgang. Er is immers ruimte in de portemonnee van de ondernemer nodig om te kunnen investeren in een groenere bedrijfsvoering. Oftewel het 7^e Nitraatactieprogramma biedt naast de stok, ook de wortel. Het is daarom belangrijk om daad bij woord te voegen en voldoende Rijksmiddelen vrij te maken om de transitie en gebiedsgerichte aanpak met financiële middelen te ondersteunen. Dit voor zowel de sector als voor de capaciteit die -realistisch gezien- kan worden gevraagd van de regionale overheden om dit omvangrijke proces te ondersteunen.

2) Gebiedsgerichte aanpak

De aanvullende gebiedsgerichte aanpak, zoals aangekondigd in het actieprogramma, moet leiden tot een hoger doelbereik. De insteek die het Rijk kiest m.b.t. de gebiedsgerichte aanpak is om in het 7^e actieprogramma in te zetten op de ontwikkeling van een afwegingskader/monitoring en per 01-01-2026 (in het 8^e actieprogramma) aanvullende verplichtingen op te leggen in specifieke gebieden waar de waterkwaliteit achter blijft. Provincies hebben zorgen bij de voorgenomen procesduur. Het tempo is op dit moment per definitie onvoldoende om te komen tot KRW-doelbereik in 2027. We vragen u te onderzoeken welke effectief bewezen maatregelen versneld kunnen worden geïmplementeerd (inclusief de effecten op de sector), en mogelijk al vóór de invoering van het 8^e actieprogramma.

Daarnaast is cruciaal deze gebiedsprocessen zo in te richten dat ze integraal en versneld de beleidsdoelen (stikstof, biodiversiteit, klimaat, waterkwaliteit) ondersteunen. Wij hechten eraan dat we in gebiedsprocessen duidelijkheid kunnen geven aan de sector en dat we niet ieder jaar met een andere opgave terug het gebied in moeten gaan. We vrezen dat huidige insteek te sectoraal is ingericht, waardoor dit kan leiden tot ongewenste lock-ins. We vragen het Rijk duidelijker te maken hoe de synergie met andere gebiedsprocessen/thema's in de landbouw wordt vormgegeven en hoe regionale overheden daarin worden gefaciliteerd.

Eerder is door de taskforce Mest en Waterkwaliteit geadviseerd om tijdig (al in 2021) duidelijkheid over het afwegingskader te geven. Dit afwegingskader zou de procedure, doelstellingen, indicatoren, (tussen)evaluatiemomenten, tijdpad, beslismomenten moeten bevatten. Dit om al tijdens het 7e actieprogramma bij te kunnen sturen dan wel tijdig een besluit te nemen over de in het 8e actieprogramma op te nemen extra maatregelen. Tevens is daarbij aangedrongen op een landelijk proceskader (eind 2021), waarin rollen en taken van partijen (sector, regionale partijen én Rijk) in het kader van de gebiedsgerichte aanpak concreet zijn gemaakt. Als gezamenlijke provincies vinden wij dit een gedegen advies van de Taskforce en roepen de minister van LNV

² 'Goed boeren kunnen boeren niet alleen' *Rapport van de Taskforce Verdienvermogen Kringlooplandbouw met als titel 'Goed boeren kunnen boeren niet alleen'. Verdienvermogen essentiële voorwaarde voor kringlooplandbouw.* https://www.rijksoverheid.nl/documenten/rapporten/2019/10/07/goed-boeren-kunnen-boeren-niet-alleen_rapport-van-de-taskforce-verdienvermogen-kringlooplandbouw

daarom op haast te maken met dit afwegings- en proceskader. Dit schept helderheid bij de betreffende partijen.

Bufferstroken en het Deltaplan Agrarisch Waterbeheer (DAW)

In het 7^e Nitraatactieprogramma valt te lezen dat bufferstroken, conform eerdere adviezen van de Taskforce Mest en Waterkwaliteit, middels rijksregels worden vastgesteld. Dat hier vervolgens de waterbeheerders de mogelijkheid wordt gegeven om op basis van hun kennis van lokale omstandigheden te bepalen waar een smallere teeltvrije zone afdoende is, steunen wij want dit is in lijn met het rapport Koeman. Het sluit aan bij bovengenoemd wens van landelijk level playing field, met aandacht voor lokale omstandigheden en verschillen.

Onduidelijk in het voorliggende actieprogramma is welk deel van de totale opgave moet worden ingevuld door het vrijwillige Deltaplan Agrarisch Waterbeheer. Evaluatie van de aanpak nitraat in grondwaterbeschermingsgebieden laat zien dat met vrijwillige maatregelen, zelfs met intensieve ondersteuning voor agrarisch ondernemers, het doel van de Nitraatrichtlijn (maximaal 50 mg/l NO₃ in het grondwater) niet overal gehaald gaat worden. De Taskforce constateerde eerder in haar advies dat de stok achter de deur voor verhoging van de deelname aan DAW, in de vorm van koppeling aan een gebruiksnorm, niet in het 7e actieprogramma is beland. Gezien de centrale plaats die het DAW in het 7e NAP inneemt adviseren de provincies u, in lijn met de Taskforce, te onderzoeken hoe bij het vervallen van deze 'stok achter de deur' de deelname aan het DAW verhoogd kan worden zonder afbreuk te doen aan het draagvlak binnen de sector. Daarbij wijst de Taskforce ook op het positieve effect dat uit kan gaan met het opnemen van bewezen win-win-win maatregelen in het verplichtende spoor. Dit belooft voorlopers die gebruik maken van de financiering middels DAW.

Relatie Gemeenschappelijke landbouwbeleid (GLB)

Het aanleggen van bufferstroken langs watergangen geldt als één van de basisvereisten van de rechtstreekse betalingen uit het huidige GLB. Dat zal weer zo zijn in het nieuwe GLB (2023-2027) via GLMC 4: 'Aanleg van bufferstroken langs waterlopen'. Landen kunnen beargumenteerd van de Europees afgesproken breedte van 3 meter afwijken. Voorstel is dat voor Nederland een breedte van 5 meter langs KRW-waterlichamen en 2 meter langs overige wateren gaan gelden. Onduidelijk is op basis van welk onderzoek de afwijking van 5 meter in het 7e Nitraatactieprogramma wordt voorgesteld. We vragen u hiervoor om een nadere onderbouwing. Tevens is er in het voorliggende actieprogramma niet helder gemaakt hoe wordt omgegaan met de conditionaliteit in het geval een waterschap beargumenteert hiervan afwijkt. Komen daarmee de subsidies aan de specifieke agrariër in het geding ondanks dat de maatregel uit milieu-conditioneel oogpunt geen meerwaarde heeft? We vragen u hiervoor aandacht te hebben in het definitieve actieprogramma.

3) Integraal gekoppeld aan de transitie van de landbouw

Zoals benoemd in bovenstaande consultatiereactie zijn de gezamenlijke provincies, op de nodige kanttekeningen na, van mening dat u met het 7^e actieprogramma de juiste balans probeert te zoeken tussen enerzijds de noodzaak tot het halen van de (water)doelen en anderzijds voldoende handelingsperspectief en economisch perspectief bieden aan agrarische ondernemers. De echte weg naar doelbereik, ook voor andere sectorale doelen (stikstof, klimaat, biodiversiteit, circulariteit) is wat de gezamenlijke provincies betreft een duurzame toekomstgerichte transitie van de landbouw. Dit in een samenhangend pakket met langjarige (investerings)zekerheid voor de sector. Dit sluit aan bij de door u gepresenteerde visie op kringlooplandbouw. De gezamenlijke provincies beseffen ten volle dat hiervoor een lange adem, en dus tijd, nodig is. Tegelijkertijd

constateren wij ook dat de verschillende opgaven in de gebieden alleen gerealiseerd worden als deze integraal en in samenhang met elkaar worden opgepakt.

Het is voor de gezamenlijke provincies van belang dat er meer synergie komt tussen de sectorale beleidsaanpakken en financiële instrumenten. Het voorliggende actieprogramma maakt naar ons inzicht nog onvoldoende duidelijk hoe de stikstofaanpak, de nitraataanpak, acties in het kader van het klimaatakkoord en de biodiversiteitsaanpak elkaar gaan versterken. Alleen door gebiedsgericht de synergie tussen de verschillende trajecten en beschikbare middelen te zoeken, gekoppeld aan een de bredere duurzame transitie van de landbouw, zullen de verschillende (sectorale) doelen op termijn worden gehaald.

Gesprek Europese Commissie inzake KRW

De bijbehorende MER op het 7^e Nitraatactieprogramma concludeert dat KRW doelbereik in 2027 niet overal gerealiseerd wordt. We doen dan ook een beroep op het kabinet, en in het bijzonder de ministers van LNV en IenW, om in Brussel het gesprek op te starten over de route van de KRW richting 2027. Dit tezamen met andere lidstaten die tegen hetzelfde probleem aanlopen. We gaan niet voor doelverlaging en onze ambities zijn onverminderd hoog, maar de integrale duurzame transitie van de landbouw die nodig is om tot volledig doelbereik in Nederland te komen, duurt gewoonweg langer dan 2027. Immers om die landbouwhervorming economisch en maatschappelijk aanvaardbaar te maken loopt dit door na 2027. Het is onnodig en onverstandig om met dit gesprek in Brussel te wachten tot na de voorgenomen midterm-evaluatie in 2024. We zien het doelgat immers nu al overduidelijk aankomen.

Wij zijn graag bereid onze zienswijze nader toe te lichten en in samenwerking met uw ministeries te bezien hoe het 7^e Actieprogramma Nitraatrichtlijn onderdeel kan worden van de integrale aanpak verduurzaming landbouw.

Met vriendelijke groet,
INTERPROVINCIAAL OVERLEG

H.P van Essen
Voorzitter Bestuurlijke IPO adviescommissie Ruimtelijke Ontwikkeling, Water en Wonen